

Sygn. akt III AUa 779/12

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Wydział III

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Irena Różańska-Dorosz (spr.)
Sędziowie:	SSA Janina Cieślikowska SSA Barbara Pauter
Protokolant:	Karolina Sycz

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku J. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

przy udziale zainteresowanego (...) Sp. z o.o. z siedzibą we

W.

o ustalenie okresów ubezpieczenia

na skutek apelacji J. C.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu

z dnia 22 marca 2012 r. sygn. akt IX U 595/11

**I. oddala apelację,**

**II. zasądza od wnioskodawcy na rzecz strony pozwanej kwotę 120 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.**

## UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 22 marca 2012 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu IX Wydział Ubezpieczeń Społecznych w punkcie I oddalił odwołanie J. C. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału we W. z dnia 22 kwietnia 2011 r., stwierdzającej, że wnioskodawca w okresie od 1 stycznia 1999 r. do 30 czerwca 2002 r. podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu jako wykonujący pracę na rzecz (...) Sp. z o.o. we W., a w punkcie II zasądził od wnioskodawcy na rzecz ZUS Oddział we W. kwotę 60 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd pierwszej instancji wydał w oparciu o następująco ustalony stan faktyczny:

Wnioskodawca w okresie od 1 stycznia 1999 r. do 30 czerwca 2002 r. został zgłoszony do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych przez płatnika składek (...) Sp. z o.o. Płatnik składek złożył imienne raporty miesięczne za miesiące: I-XII 1999 r.; I-XII 2000 r.; XII 2001 r. oraz za I-V 2002 r., VI 2002 r.

W dniu 10 listopada 2010 r. wnioskodawca złożył wniosek o zaliczenie okresu od 5 stycznia 2003 do 31 grudnia 2004 r. do stażu pracy.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieście we Wrocławiu wyrokiem z dnia 3 listopada 2006 r. uznał J. H. - prezesa (...) Sp. z o.o., za winnego tego, że w okresie od listopada 1999 r. do kwietnia 2006 r. uporczywie naruszał prawa zatrudnionych w spółce (...) pracowników w ten sposób, że nie przekazywał do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych we W. pieniędzy obciążających go jako płatnika składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, czym działał na szkodę ZUS we W. oraz zatrudnionych w spółce pracowników, w tym na szkodę J. C..

Przy tak poczynionych ustaleniach faktycznych Sąd Okręgowy uznał, że odwołanie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem zebrany w sprawie materiał dowodowy nie dawał podstaw do uznania, że w okresie od 5 stycznia 2003 r. do 31 lipca 2003 r. J. C. wykonywał pracę w (...) Sp. z o.o. we W..

Powyższy wyrok zaskarżył w całości apelacją J. C., zarzucając, że Sąd Okręgowy niewłaściwie ocenił zeznania świadków przedstawionych przez wnioskodawcę oraz nie przesłuchał głównego płatnika składek, który miał wykazać, że nie musiał płacić składek za wnioskodawcę w spornym okresie.

Wskazując na powyższe apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i zaliczenie mu do stażu pracy spornego okresu, lub uchylenie przedmiotowego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

### ***Sąd Apelacyjny zważył:***

Apelacja wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie.

Wbrew zarzutom podniesionym przez apelującego Sąd Okręgowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych i na ich podstawie przeprowadził wszechstronną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wykraczając poza granice swobodnej oceny dowodów, wynikające z treści art. 233 § 1 k.p.c.

Poza sporem w sprawie było, że J. C. był zatrudniony w (...) Sp. z o.o. we W. w okresie od 1 stycznia 1999 r. do 30 czerwca 2002 r. i z tego tytułu był zgłoszony do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych. Spór natomiast dotyczył ustalenia czy w okresie od 5 stycznia 2003 r. do 31 lipca 2003 r. wnioskodawca dalej świadczył pracę na rzecz ww. Spółki.

Wobec tego, że wnioskodawca nie przedstawił żadnych dowodów świadczących o tym, że w wymienionym okresie był zatrudniony w (...), Sąd Okręgowy, dążąc do wyjaśnienia spornej kwestii, przeprowadził dowód z zeznań świadków, tj. W. O. oraz E. C., którzy zdaniem wnioskodawcy mieli potwierdzić fakt świadczenia przez niego pracy na rzecz (...) w kwestionowanym okresie.

Sąd Apelacyjny w pełni podziela stanowisko Sądu I instancji, że zeznania ww. świadków nie mogą zostać uznane za miarodajne dla rozstrzygnięcia sprawy, w szczególności z tego względu, że są nader ogólnikowe i lakoniczne w zakresie dotyczącym zatrudnienia wnioskodawcy w Spółce. Co więcej, świadek E. C. w sposób wyraźny stwierdziła, że o pracy wnioskodawcy trudno jej cokolwiek powiedzieć. Jak to trafnie wskazał Sąd Okręgowy, również z treści wyroku wydanego w sprawie VK 1204/06 przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu nie wynika, w jakim dokładnie okresie J. C. był zatrudniony w (...) Sp. z o.o. we W..

Wnioskodawca nie dysponował żadnym dokumentem, który potwierdzałby jego pracę w kwestionowanym okresie, a zgromadzony w sprawie materiał dowodowy dawał podstawy do przyjęcia, że pracował w (...) jedynie do końca czerwca 2002 r.

W tym miejscu podkreślenia wymaga, że skoro wnioskodawca twierdził, że w spornym okresie zatrudniony był w ww. Spółce, to winien był tę okoliczność udowodnić, czego jednak nie uczynił. Stosownie bowiem do reguł decydujących o rozkładzie ciężaru dowodu w polskim procesie cywilnym, wyrażonych w art. 6 k.c. oraz art. 232 k.p.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutek prawny (art. 6 k.c.), a ponadto strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne (art. 232 k.p.c.).

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 385 k.p.c., w punkcie I orzekł o oddaleniu apelacji jako bezzasadnej.

Orzeczenie o kosztach wydane zostało w oparciu o art. 98 k.p.c. z uwzględnieniem przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności prawne radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, o czym orzeczono w pkt II sentencji wyroku.

R.S.